

1185. 1ste Beh. af Statsrevis. Bet.

ang. Statsreguff. f. 1867—68.

1186

dets Begyndelse, ikke flyde tilstræffelig rigelig, og hvor Kassebeholdningen heller ikke er stor nok til dermed at møde den Forlegenhed, som herigjennem kan staaes for Finantsministeren, er det Finantsministerens Ret og tilige ligefrem hans Pligt at forskaffe sig de fornødne Pengemidler. Maaden, hvorpaa der skal gaaes frem ved en saadan Leilighed, maa være Finantsministerens Dygtighed overladt, og derom er der saaledes ikke Videre at sige. Forsaavidt der er Spørgsmaal om Tilfælde, som møde uforudsete og uventede, saa tiltræder jeg altsaa ganske, hvad den høitærede Finantsminister har sagt. Men her foreligger der netop Spørgsmaal om et Tilfælde, hvor Finantsministeren selv havde skabt sig den Forlegenhed, som var tilstede ved en Afvigelse fra Finantslovens Bevilling, en Afvigelse, som vistnok ogsaa tidligere havde fundet Sted, men som der netop af Hensyn til Forlegheden kunde have været Dpfordring til at søge Sanction paa ved Finantslovsforflagets Behandling. Der er altsaa i mine Dage her Spørgsmaal om et stort Skridt videre, end man var gaaet tidligere, og det er det, der har bevæget mig til at tiltræde og at tilraade det Indstillingspunkt, som foreligger for Rigsdagen med Hensyn til § 2.

Ved en anden Sags Omtale idag kom den høitærede Finantsminister til at berøre nogle Extraindtægter, som i det Finantsaar, hvorom der her er Tale, vare komne fra Post- og Telegraphvæsenet; jeg antager idetmindste, at det var dem, som den høitærede Minister sigtede til, da han under den foregaaende Sags Behandling gjorde en Indsigelse imod den Beregning, som jeg havde anstillet over Post- og Telegraphvæsenets Underbalance i de sidste fire Aar. Jeg havde nu ganske vist ikke taget Hensyn til de Beløb, hvortil den ærede Minister saaledes sigtede, men jeg troer, at det var med Ret. Disse Beløb udgjorde nemlig noget saa ganske Extraordinært, at de neppe med Føite kunne bringes i Anslag med ved en Beregning af Post- og Telegraphvæse-

nets Balance. Jeg indrømmer imidlertid ganske vist, at der er Ting, som kunde tages med i Betragtning i saa Henseende, til hvilke jeg ikke havde seet hen ved den af mig opstillede Beregning. Men jeg maa bemærke, at jeg havde undladt dette, fordi det nu engang har været Skik og Brug ikke at tage Hensyn til dem, saaledes paa den ene Side til, hvad Postvæsenet yder Staten ved at besørge dens Embedsbreve, og paa den anden Side til, at der ikke beregnes Renter og Amortisation af de Capitaler, som ere anbragte i Postvæsenets Eiendomme.

Jeg skal ikke forlænge det Didsifte, som har fundet Sted imellem mig og den høitærede Krigsminister med Hensyn til § 13. Jeg troer, at man, naar man vil overveje, hvad der i Virkeligheden er skeet, vil finde, at der fra Statsrevisionens Side ikke er gjort Andet, end hvad der burde gjøres. Naar den høitærede Krigsminister har gjort Indvendinger dertil, saa troer jeg derfor endnu kun at burde minde om, at hvad der i saa Henseende er skeet fra Revisionens Side, ikke er skeet i Rogens Interesse mere end netop i Krigsministeriets. Naar den høitærede Krigsminister altsaa nu er misfornoiet dermed, saa finder jeg, at det ikke er ganske skjønsmet eller taknemmeligt af ham.

Melchior: Jeg skal fatte mig meget kort. Jeg troer, at man maa være Revisionen meget taknemmelig, fordi den har fremhævet dette Forhold med Hensyn til det Laan, som Finantsministeriet har optaget. Jeg troer, at det er meget ønskeligt, at Statsrevisionen har sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold, idet jeg samtidig med denne Udtalelse skal erklære, at jeg efter de Oplysninger, som ere os meddeelte, ikke kan stemme for Udvalgets Indstilling under Nr. 1.

Formanden: Maa jeg spørge, om det ærede Medlems Bemærkning om, at han ikke kunde stemme for Indstillingspunktet under Nr.